

Formanden (Krabbe): Over Endringsforlaget under Nr. 42 er der begjæret delt Afstemning, saaledes at der først stemmes over Endringsforlaget med Undtagelse af de to sidste Ord „ved Expropriation“ og, saafremt denne Del af Endringsforlaget vedtages, da over de to nævnte Ord. Saafremt den første Del maatte blive forkastet, bortfalder selvfølgelig den anden Del.

De stillede Endringsforslag, de Paragrafer, hvortil de ere stillede, samt Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Hørup): Den aldeles overveiede Række af Endringsforslag, som ere stillede af Udvalget, ere kun Redaktionsændringer, tilbils endogfaa en ligesrem Følge af, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling. Dette gjælder saaledes om de 4 første Endringsforslag. Hvad det under Nr. 1 angaar, er det ganske vist for saa vidt nyt, som det ikke har været oppe under de foregaaende Behandlinger, men er dog i Virkeligheden kun en Redaktionsændring; det tilfigter ikke nogen Forandring i Forslagets Realitet. Det angaar Inddelingen af de offentlige Vandløb, mellem Hovedvandløbene og de mindre, offentlige Vandløb, som i Forslaget er bestemt skulde ske efter Vandløbenes større eller mindre Betydning. Det er nu ganske vist ogsaa saa, at det er den eneste fornuftige Regel, hvorefter denne Deling kan træffes, men i Praxis gaar det jo, som Enhver bekjendt, saaledes til, at der er mange Steber i Landet ubetydelige Vandløb optagne mellem Hovedvandløbene, medens der endogfaa er særdeles store Vandløb, som ikke engang ere optagne blandt de mindre, offentlige Vandløb, men endnu ere private. Da denne Bestemmelse saaledes i Virkeligheden ingen Veiledning giver, og da den ikke er bleven respekteret i Praxis, synes det ikke at være hensigtsmæssigt at ville bibeholde den i Lovforslaget. Endringsforlaget under Nr. 5 er noget nyt; forsaavidt den Plads angaar, hvorpaa det nu kommer til at staa, men isørigt er det ikke noget nyt. Det Stykke, her foreslaas tilføjet Paragrafen, er taget af Lovforslagets § 46, hvor den samme Regel gives alene for de private Vandløb. Denne Regel vilde altsaa der komme til Anvendelse paa Synsmændenes Afgjøvelser, og paa dem alene. Det maatte nu følge af den Forandring, der er foregaaet her ved 2den Behandling, idet

Synsmændene ere blevene overførte ogsaa paa de mindre, offentlige Vandløb, at Bestemmelsen i alt Fald maatte gjøres anvendelig paa Synsforretninger ogsaa ved de mindre, offentlige Vandløb. Imidlertid er det forekommet Udvalget, at, naar man ellers ansaa Bestemmelsen for nyttig, hensigtsmæssig eller endog nødvendig, var der ikke nogen som helst Grund til ikke at lade den gjælde ogsaa ved Landvæsenkommissionens Forretninger. Ved at overføre den her i § 5 i den almindelige Bestemmelse om Landvæsenkommissioner og Synsmænd, vil den ogsaa komme til Anvendelse paa enhver Forretning, der foretages efter denne Lov. Denne Bestemmelse fører imidlertid ind paa et mere omfattende Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet i det Hele om disse Vandløbsretters Kompetence, et Spørgsmaal, som kan have mange tvivlsomme Sider. Dette Spørgsmaal kan jo dels reises, forsaavidt der her i denne Lov, ligesom det isørigt ogsaa tidligere har været Tilfældet, er Tale om to Vandløbsretter, nemlig een, hvor det er Landsynsmændene, der under Appel til Landvæsenkommissionen afgjør Sagen, og en anden, hvor det er Landvæsenkommissionen under Appel til Overlandvæsenkommissionen, der afgjør Sagen. Forsaavidt der nu er to Vandløbsretter, kan der tænkes et Kompetencespørgsmaal reist imellem dem. Det vil imidlertid ikke blive meget praktisk, tror jeg, efter den bestemte Afstillelse, der er gjort mellem disse to Retters forskjellige Omraader, idet den ene er bunden til Hovedvandløbene, og den anden til de mindre, offentlige Vandløb; men tænkes kan det altsaa, og forsaavidt indeholder Forslaget ikke nogen Regel til at afgjøre flige Spørgsmaal, hvis de maatte opstaa. Det er imidlertid som sagt, antaget i Udvalget, at det heller ikke vilde være af stor praktisk Betydning. Af større Interesse derimod er Forholdet mellem Landsynsmændene og Landvæsenkommissionerne paa den ene Side, og de almindelige Domstole paa den anden Side, og det er til dette Forhold, at Endringen her figter. Der kan opstaa Spørgsmaal om flere Ting. Det, som Endringsforlaget figter til at afgjøre, er de Tilfælde, hvor en Part under Vandløbsforretningen paastaar, at der er Punkter, som komme i Betragtning ved Sagens Afgjørelse, der ifølge særlig Aftomst skulde afgjøres paa en anden Maade end den, som er hjemlet i Vandløbslovgivningen.